ORDONANȚA CURȚII (Camera a cincea)

24 martie 2011 *

În cauza C-344/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Suedia), prin decizia din 2 iunie 2009, primită de Curte la 21 august 2009, în cadrul examinării unei plângeri formulate de

Dan Bengtsson,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul E. Levits, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a cincea, domnul M. Safjan (raportor) și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul A. Calot Escobar,

* Limba de procedură: suedeza.

după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Ordonanță

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea Recomandării 1999/519/CE a Consiliului din 12 iulie 1999 privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (0 Hz-300 GHz) (JO L 199, p. 59), în raport cu articolul 174 alineatul (2) CE.

2 Această cerere a fost prezentată de Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (comisia de protecție a mediului și a sănătății a localității Mora), după ce a fost sesizată de domnul Bengtsson cu o cerere privind reducerea nivelului de radiații neionizante emise de stațiile de bază ale operatorilor de telefonie mobilă instalate aproape de domiciliul său.

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

3 Din decizia de trimitere și din observațiile prezentate Curții rezultă că, în cursul anului 2006, domnul Bengtsson, locuitor al localității Mora, a adresat o plângere către Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, afirmând că suferă de grave probleme

de sănătate cauzate de expunerea la radiațiile neionizante emise de stațiile de bază de telecomunicații și de transmisie fără fir a datelor instalate aproape de domiciliul său. Acesta a solicitat să fie aplicat principiul precauției și să se adopte măsuri vizând reducerea expunerii domiciliului său la aceste radiații.

4 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden este o comisie municipală cu atribuții de supraveghere în domeniul protecției mediului și a sănătății în localitatea respectivă, care are drept misiune adoptarea măsurilor de corecție necesare. În acest temei, aceasta trebuie, printre altele, să supravegheze stațiile de bază de telecomunicații și de transmisie fără fir a datelor.

5 Articolul 9 din capitolul 26 din Legea (1998:808) de instituire a codului mediului [miljöbalken (1998:808)] conferă comisiilor municipale precum Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden competența de a adresa somații operatorilor, precum și competența de a adopta măsuri de interdicție. În aplicarea articolului 14 din capitolul 26 din această lege, astfel de somații sau de măsuri de interdicție pot fi însoțite de sancțiuni pecuniare.

6 Potrivit articolului 1 din capitolul 19 din legea menționată, deciziile respectivelor comisii municipale pot fi contestate la Länsstyrelse (prefectura departamentului), deciziile acesteia din urmă putând face ulterior obiectul unei acțiuni în fața Miljödomstolen (tribunalul competent în domeniul dreptului mediului).

7 Operatorii de telefonie mobilă ale căror stații de bază sunt instalate aproape de domiciliul domnului Bengtsson au fost invitați de Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden să își prezinte observațiile cu privire la plângerea acestuia. În această privință, toți acești operatori au afirmat că respectă reglementarea în vigoare, din moment ce expunerea la radiații este inferioară nivelurilor de referință prevăzute în

Recomandarea 1999/519. În consecință, aceștia nu au procedat în mod voluntar la o scădere a radiațiilor neionizante la un nivel care să fie considerat acceptabil de autorul plângerii.

8 Ca răspuns la observațiile respectivilor operatori de telefonie mobilă, domnul Bengtsson a subliniat că nivelurile de referință amintite indică numai la ce nivel de expunere este dovedit științific un efect de încălzire și că acestea sunt, așadar, lipsite de relevanță pentru aprecierea altor efecte asupra sănătății în raport cu principiul precauției.

9 În calitatea sa de autoritate de supraveghere a stațiilor de bază de telecomunicații și de transmisie fără fir a datelor, Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden trebuie să se pronunțe cu privire la măsurile care se impun ca urmare a plângerii domnului Bengtsson.

10 Acestea sunt împrejurările în care Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden a hotărât să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[...] [Î]n raport cu articolul 174 alineatul (2) CE, [n]ivelurile de referință ale câmpurilor electromagnetice prevăzute de Recomandarea 1999/519[...] trebuie interpretate în sensul că reprezintă orientări în ceea ce privește aplicarea principiului precauției sau principiul amintit reprezintă o completare a Recomandării 1999/519[?]”

Cu privire la competența Curții

11 Potrivit articolului 92 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil trimiterii preliminare în temeiul articolului 103 alineatul (1) din același regulament, atunci când Curtea este în mod vădit necompetentă pentru a judeca o cerere sau atunci când această cerere este în mod vădit inadmisibilă, Curtea poate, după ascultarea avocatului general, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

12 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, ca răspuns la o cerere prin care i s-au solicitat lămuriri în temeiul articolului 104 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, susține că reprezintă, în cadrul activității sale de supraveghere, o autoritate administrativă care exercită funcții jurisdicționale. În această privință, respectiva autoritate ar îndeplini toate criteriile stabilite de jurisprudență pentru a fi calificată drept „instanță dintr-un stat membru" în sensul articolului 234 CE. În plus, un litigiu se află pe rolul său și este chemată să se pronunțe în cadrul unei proceduri destinate să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional.

13 TeliaSonera Mobile Networks AB este de părere că Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden nu este o instanță în sensul articolului 234 CE, pentru motivul că misiunea sa de supraveghere nu poate fi considerată ca reprezentând exercitarea unei funcții jurisdicționale.

14 Tele2 Sverige AB consideră că activitatea decizională a Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden corespunde funcției executive și nu poate fi asimilată cu o activitate jurisdicțională. În plus, nu ar exista un litigiu între părți astfel cum sunt definite de organismul de trimitere.

15 Guvernul ceh arată că Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden nu face parte din sistemul judiciar al statului membru în cauză. Întrucât deciziile sale pot face obiectul unei acțiuni în fața Länsstyrelse și întrucât, în cazul unei autorități parajudiciare, trebuie să se aplice mai strict criteriile stabilite de jurisprudență, în special în ceea ce privește cerința independenței, aceasta nu ar fi o instanță în sensul articolului 234 CE.

16 Guvernul francez manifestă îndoieli față de posibilitatea calificării Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden drept instanță în sensul articolului 234 CE.

17 Comisia Comunităților Europene arată că, în calitate de autoritate de supraveghere, Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden poate adresa somații operatorilor de telefonie mobilă, fapt care reprezintă exercitarea unei funcții administrative. Prin urmare, aceasta nu ar fi sesizată cu un litigiu și nu ar fi chemată să se pronunțe în cadrul unei proceduri destinate să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional. În plus, întrucât consiliul municipal poate revoca toți membrii acestei comisii atunci când majoritatea politică din cadrul consiliului municipal nu mai corespunde celei existente în cadrul comisiei menționate sau în caz de modificare a organizării acesteia din urmă, în conformitate cu articolul 10a din capitolul 4 din Legea comunală 1991:900 [(kommunallagen (1991:900)], nu ar fi îndeplinită cerința privind independența organismului de trimitere.

18 Potrivit unei jurisprudențe constante, din articolul 234 CE rezultă că instanțele naționale au competența să sesizeze Curtea numai dacă există un litigiu pendinte pe rolul acestora și dacă sunt chemate să se pronunțe în cadrul unei proceduri destinate să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional (a se vedea în special Ordonanța din 18 iunie 1980, Borker, 138/80, Rec., p. 1975, punctul 4, Hotărârea din 31 mai 2005, Syfait și alții, C-53/03, Rec., p. I-4609, punctul 29, precum și Hotărârea din 25 iunie 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, Rep., p. I-5439, punctul 34).

19 Astfel, în situația în care acționează în calitate de autoritate administrativă, fără a trebui ca, în același timp, să soluționeze un litigiu, în sensul jurisprudenței Curții, nu se poate considera că organismul de trimitere exercită o funcție jurisdicțională (a se vedea în special Hotărârea din 19 octombrie 1995, Job Centre, C-111/94, Rec., p. I-3361, punctul 11, Hotărârea din 15 ianuarie 2002, Lutz și alții, C-182/00, Rec., p. I-547, punctul 14, precum și Hotărârea Roda Golf & Beach Resort, citată anterior, punctul 35).

20 În speță, trebuie să se constate că, în contextul plângerii adresate Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden de domnul Bengtsson, aceasta exercită funcții de natură administrativă.

21 Astfel, în primul rând, rezultă că această comisie municipală are atribuții de supraveghere în domeniul protecției mediului și a sănătății și are drept misiune adoptarea măsurilor de corecție necesare.

22 În al doilea rând, nu rezultă nicidecum din decizia de trimitere și din observațiile prezentate Curții că situația domnului Bengtsson a determinat, înainte de sesizarea Curții de către Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, adoptarea unei decizii împotriva căreia să fi fost formulată o acțiune în fața acestei comisii. Așadar, aceasta este prima autoritate care a examinat cererea privind reducerea radiațiilor neionizante emise de stațiile de bază situate în apropierea domiciliului domnului Bengtsson (a se vedea, prin analogie, în special Ordonanța din 10 iulie 2001, HSB-Wohnbau, C-86/00, Rec., p. I-5353, punctul 15, Ordonanța din 22 ianuarie 2002, Holto, C-447/00, Rec., p. I-735, punctul 21, precum și Ordonanța din 12 ianuarie 2010, Amiraike Berlin, C-497/08, Rep., p. I-101, punctul 20).

23 În consecință, în contextul care a determinat formularea prezentei cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare, funcția Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden nu este aceea de a controla legalitatea unei decizii. Misiunea acesteia constă în a se pronunța, pentru prima oară, cu privire la plângerea unei persoane cu care se află într-un raport de drept administrativ. În aceste condiții, instituția menționată nu este

chemată să soluționeze un litigiu în sensul jurisprudenței Curții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 noiembrie 1998, Victoria Film, C-134/97, Rec., p. I-7023, punctele 16 și 18).

24 Această constatare nu este repusă în discuție de faptul că persoanele fizice sau juridice interesate pot prezenta observații Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, o asemenea posibilitate neafectând caracterul activității desfășurate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iunie 2001, Salzmann, C-178/99, Rec., p. I-4421, punctul 18).

25 Din aceasta rezultă că, în cadrul examinării plângerii cu care a fost sesizată de domnul Bengtsson, Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden acționează în calitate de autoritate administrativă, fără a trebui ca, în același timp, să soluționeze un litigiu, în sensul jurisprudenței Curții, astfel încât exercită o funcție nejurisdicțională.

26 Având în vedere cele ce precedă, urmează să se aplice articolul 92 alineatul (1) și articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul de procedură și să se constate că Curtea este în mod vădit necompetentă să se pronunțe asupra întrebării adresate de Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Cu privire la cheltuielile de judecată

27 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, este de

competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale domnului Bengtsson, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) dispune:

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit necompetentă să răspundă la întrebarea adresată de Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Suedia), prin decizia din 2 iunie 2009.

Semnături